

LÅNGGATORNA: DEN HÅLLBARA STADSDELEN?

Varför skriver en tidning som NY Times om Långgatorna, rekommenderar detta förhållandevis lilla område i utkanten av Göteborgs innerstad som besöksmål för sina läsare? Hur har området kunnat vara "*urbant, kontinentalt, myllrande och stökigt – i över 100 år*"?¹ Och: hur kan det fortsätta att vara det, fortsätta att vara intressant för staden och dess besökare?

Långgatorna har under en längre tid, mer än tio år, varit ett område som omskrivits och omtalats i så gott som positiva ordalag i såväl lokala som internationella medier. Trots att det, enligt statistik som nyligen tagits fram av Göteborgs stad i samarbete med Mistra Urban Futures-projektet "Staden som värdenätverk", är ett av de områden där kvadratmeterkostnaden på en bostadsrätt ökat mest i hela Göteborg under samma period, kan man diskutera om det är en "gentrifiering" av området som pågår. Eller om det är något annat. Även om Långgatorna innebas av allt fler personer med en jämförelsevis hög inkomst, verkar det t.ex. inte påverka stadslivet i området på ett sätt man "kan förvänta". Utifrån gentrifieringsteorier är nämligen konsekvenserna av ett socialt uppgraderat boende att även det stadsliv som varit eftersökt för många av de med hög medelinkomst tenderar att långsamt försvinna när nya krav på stadsmiljön ställs i form av klotterfria väggar, tidigare stängningstider och en höjd hyra för lokaler. Lokaler, i vilka kreatörer och småskaliga företag håller till och bidrar till stadslivet med sina verksamheter.

De här resonemangen är hårdagna; det finns förstås såväl positiva som negativa aspekter av gentrifiering, men perspektivet är också just det – *ett* perspektiv. Om man ramar in ett område med andra perspektiv kan man få andra svar och andra möjligheter kan ges. Den teoretiska ingången i det här uppdraget är att en urban identitet skapas genom relationer mellan det materiella och det icke-materiella, eller mellan det mänskliga och icke-mänskliga. Långgatornas urbana identitet är inte bara en föreställningsvärld, utan en konkret sammansättning av människors berättelser om området, aktioner som görs i detsamma (*Andra Långdagen* som exempel), websidor som används för att binda samman människor, organisationer och företag (*Andra Långgatans Facebookgrupp* och *Långgatorna-bloggen*) och de avgränsade företag som driver verksamheter. Den analytiska nivån i

¹ Metelius 2009

det här perspektivet, inom akademien bl.a. benämnt ”performativitetsprogrammet”, riktar sökarljuset mot vardagliga och konkreta lokala, inte mot abstrakta övergripande och på andra områden lika applicerbara, processer.² Att säga att Långgatorna är unikt är ur det här perspektivet definitivt sant: det finns inget område som Långgatorna. Processerna som sker här, människorna som här skapar nätverk med varandra och med dessa möjligheter för olika kulturella uttryck, är inte desamma som de som sker i något annat område som verkar se likadant ut. Detta resonemang har i projektet syftat till att se det konkret specifika, inte det allmänt liknande. Meningen med ett sådant teoretiskt sökarljus är att få fatt i det komplexa i området och försöka hitta en bärande idé för hur Stadsbyggnadskontoret och Göteborgs Stad mer allmänt skall kunna förhålla sig till denna komplexitet vid sin detaljplanering.

OM STUDIEN

Långgatorna är ett ”kärt barn”; det finns många som igen och igen i och i olika sammanhang (varav detta uppdrag är ett sådant) benämner området som unikt, viktigt, intressant. Repeterade i så många olika arenor, utgör dessa värden grundfundamentet i en hållbar urban identitet. Det är helt enkelt många som ser Långgatorna som *sin angelägenhet*, som ser Långgatorna som *det är* som värdefullt.³

Syftet med det här arbetet har varit att bygga vidare på ett förhållningssätt som grundats inom Göteborgs stad genom det program för Långgatorna blev färdigt 2003-08-19. I detta formuleras en generell ståndpunkt om hur man skall förhålla sig till området vid exempelvis bygglovsförfrågningar – eller rivningslov:

I de synpunkter som kommit fram under samrådsförfarandet kan man se en tydlig samstämmighet i vissa frågor. Detta ger en bild av vad som är viktigast att ha i minnet vid ett kommande detaljplanearbete.

Långgatorna har en tydlig identitet som är viktig att värna. Den speciella karaktären beror till stor del på den varierade bebyggelsen och på det blandade innehållet av butiker, restauranger, verkstäder, bostäder, m.m. Att området utvecklats under en lång tid har stor betydelse och det bör även i framtiden tillåtas ha en långsam utveckling. Målsättningen i kommande detaljplanearbete bör vara att ge möjlighet till olika användningssätt.

Verksamheterna i bottenvåningarna är viktiga för att även i framtiden få en levande stadsdel. Det är också viktigt att bibehålla en blandning av storlekar och upplåtelseformer när det gäller bostäder.

² Jfr. Högdahl 2003.

³ Jfr. Latour 2004.

Fortsatt indelning i smala tomter och ett stort fokus på den offentliga miljön, är också understrukt som viktiga fokus för det detaljplanearbete som alltså tar vid nu, knappt tio år efter att programmet blev färdigt.

En serie av fyra workshopar har arrangerats under januari och februari månad 2013. En med fokus på näringslivet i området (7 deltagande vid sidan av Stadsbyggnadskontorets personal och konsulten), en med fokus på fastighetsägandet (12); en med fokus på stadens förvaltning (10) och en med fokus på politik (2). Sammanlagt deltog 31 personer vid dessa workshopar, vilka utgick från några frågor kring hur man uppfattar området och vilka möjligheter och hinder det finns för att området skall kunna fortsätta vara det där ”kära barnet”. Till en femte workshop bjöds också allmänheten in till att diskutera Långgatorna. Ett tjugotal intresserade medborgare deltog vid denna.

Alla workshopar utom den sista (medborgarna) spelades in och transkriberades delvis. Den diskussion som nu följer tar sin utgångspunkt i vad som sagts vid workshoparna. Vid sidan av denna text har fem bilder skapats – en för varje workshop – som samlar signifikanta uttryck för områdets problem och möjligheter. Bildernas texter har kompletterats med fotografier på viktiga objekt och miljöer och också med referensbilder kopplade till uttryck från workshoparna. I slutet av analysen formuleras ett par ståndpunkter för hur man, med utgångspunkt i detta uppdrag, bör arbeta vidare i detaljplane-sammanhanget – inledningsvis med kvarteren Barken.

DISKUSSION

Ur workshoparna har några tydligare ståndpunkter utkristalliserats vilka utgör viktiga förutsättningar för hur Långgatorna skall kunna fortsätta vara en förebild för *blandstad* – vara motor för ett vitalt stadsliv och en plats i vilket småskaligt näringsliv har en plats att utvecklas. Ett sammanfattande och illustrerande citat från processen kan vara: ”*Det här ligger mitt emellan det civiliserade och utkanten, Vi som är här vill inte att det skall vara helt perfekt här*”.

Geografi och kopplingar

Långgatorna är ett område som diskuteras som bestående av delar som hänger mer eller mindre samman. Andra Långgatan är områdets självklara huvudstråk; här finns de flesta butikerna och det allra mesta av nattlivet. Som kontrast beskrivs Första Långgatan som en barriär som möjligen kan bli kopplad till området efter att Norra Masthugget

byggts. Som det är idag finns ingen attraktiv målpunkt norr om Första Långgatan, som byggs upp av flera längsgående rader av trafik ses dessutom som otrygg genom de fåtal rörelser som finns där kvällstid. Tredje Långgatan å sin sida, är mer en bostadsgata, där många upplever ett lugn. Nattlivet i området når mycket sällan hit. Området är diversifierat, vilket av de flesta ses som en styrka och en del av Långgatornas identitet.

Signifikant citat: *"Andra Långgatan är den aktiva leden, kanske, och Tredje Långgatan är ett andningshål. (...) Det känns som om många inte ser Tredje Långgatan som en del av området, men snarare om man rör sig söderut till Prinsgatan och däråt. Där finns mer innehåll där som liknar Långgatorna"* (från Näringslivsworkshopen)

Karaktär till vilket pris?

Långgatorna har en särskild karaktär, möjliggjord av dess läge, men också av att husens åldrar varierar. Det finns flera relativt billiga lokaler, men tendensen är att hyrorna ökar. Det finns en vilja att bibehålla karaktärsdraget "det vitala stadslivet" men frågan vem som skall stå för notan för detta diskuterades under framförallt Fastighetsägarworkshopen. Här finns en viktig ansvarsfråga att diskutera vidare. Vilka krav kan ställas på fastighetsägarna – vad kan regleras och på vilket sätt? Vissa verktyg finns, men alla behöver tänka brett för att finna kreativa lösningar. Sådana kan vara tredimensionell fastighetsbildning, eller ett kommunalt ägande i/av nyckelfastigheter. Den första detaljplanen är särskilt viktig eftersom den sätter en standard för hur man kan/bör planera i resterande processer.

Signifikanta citat: *"Det viktigaste är att behålla karaktären på området, sedan vilka butikerna är...men jag tror det är svårt att hitta de där 800-kronorsverksamheterna"* (Ur Fastighetsägarworkshop)
"Vi har pratat väldigt mycket om tvingande planbestämmelser om verksamheter i bottenvåningarna som vi inte har någonstans i Göteborg, men hela centrala Köpenhamn har det, så det skulle kunna vara en möjlighet". (Ur Förvaltningsövergripande workshopen)

Gröna rum

I takt med att staden förtätas försvinner många mindre gröna ytor – verkliga eller möjliga. Aktuell forskning diskuterar hur stressreduktion i städer kan kopplas till förekomsten av många små snarare än färre stora gröna platser. Möjligheten att utnyttja möjligheten att skapa någon form av grönkil i den aktuella planen diskuterades under flera av workshoparna. Vilka styrmedel har kommunen när det gäller att upp-

nå flera politiska mål samtidigt (bostadsförsörjning, barnperspektiv, mötesplatser i staden)? Det finns exempel (Magasinsgatan) där man ”detaljplanerat för bevarande” – hur skulle det kunna uttryckas för Långatorna och Kv Barken?

Signifikanta citat: *”Jag tycker inte att man skall släppa den detaljplanlagda parken. Exempel i Berlin, Hackescher Höfe, där det finns små platser man kan besöka”.*

”Gör ingenting tills vi hittat progressiva bevarandemöjligheter” (Ur Förvaltningsgemensamma workshopen)

Barnperspektivet

Allt fler barnfamiljer väljer att bo kvar ”i stan”, något som gäller även för Långatorna. Detta ställer förstå nya krav på hur innerstaden planeras och hur förtätningen påverkar barnens och familjernas möjligheter till utevistelser. Att Långatorna, förutom ett par större men för de flesta otillgängliga samfälligheter, har väldigt lite grönområden och lekplatser, blir ur det perspektivet problematiskt. Byggrätten som finns i kv Barken idag är lockande att utnyttja fullt ut ur perspektivet bostadsförsörjningspolitiska målsättningar. Men det ger uppenbarligen effekter för ett annat. Här behövs uppenbarligen en fokuserad diskussion avseende prioritering – men också för att hitta kreativa lösningar. Vad finns för olika lösningar på en kombination av dessa målsättningar – och ytterligare ett, att öka antalet mötesplatser i stan?

Näringslivsklustret

Långatorna är till stor del sina verksamheter: här finns gott om relativt billiga lokaler, både i form av de för ett stadsliv så viktiga butikslokalerna, men det finns också kontorslokaler i många olika storlekar. Utmed Första Långgatan är större kontor lokaliserade, medan det på Tredje Långgatan mer handlar om små kontor för småskaliga verksamheter. Här har ett mer ostrukturerat kluster skapats av kreativa företag, särskilt kring House of Winwin har mycket av en nätverksbaserad näring sin utgångspunkt. Förutom värdet för området har detta en större regionalt betydelse. Här finns en viktig diskussion att föra kring hur Göteborg kan ta ansvar för att säkerställa framtiden för en groddmiljö för de kreativa näringarna.

Signifikanta citat: *”Den diskussionen finns ju ganska mycket också, det kom upp nyligen om man skulle ha ett Entreprenörernas hus eller liknande och det kom upp en motion i fullmäktige nu som behandlar om man skulle ha nåt sånt nystartskvarter”* (Ur Politikerworkshopen)

"Jag tycker att man bör ställa frågan om detta med att subventionera de kreativa klustrena. Om man vill ha dessa saker kvar kanske kommunen måste tänka till mer om hur man vill ha det och hur man kan göra." (Ur Fastighetsägarworkshopen)

Sammanfattande slutsats – riktning framåt

Långgatornas särskilda karaktär byggs upp av en serie sammanhängande värden. Det är inte dessa värden var för sig utan sammankopplade med varandra som bygger värde-nätverket "Långgatorna". De låga husen – en lite längre standard – en billigare lokalhyra – en nätverkande huvudsakligen småskaligt näringsliv – ett vitalt kvälls- och nattliv – butiker i bottenvåningarna - ljusinsläppet – biblioteket – saluhallen... Det här är stadslivsvärden som diskuterats under över ett decennium och att de återkommit under en så lång tid och uttryckts av så många olika aktörer och medborgare är förstås ett tecken på områdets starka identitet.

Men vad betyder det att det har en stark identitet? Hur betar man sig i ett planeringssammanhang? Långgatorna är uttrycket för ambitioner i exempelvis Gehls "Liv Rum Hus", eller Jane Jacobs ideal som så ofta refereras i stadsomvandlingssammanhang. Detta trots att det är ett av de områden i staden som har sett flest omvandlingar av hyresrätter till bostadsrätter under de senaste 20 åren. Här finns således inget behov av att skapa det som konsekvent eftersöks framförallt i skapandet av nya stadsdelar.

Borstett från avsaknaden av återvinningsstationer i området, kan man också säga att detta är ett område för ett hållbart liv: Långgatorna är mycket väl kollektivtrafikförsörjt och cykelvägarna till och från området sträcker sig åt flera olika stadsdelar. Det finns dessutom flera större dagligvarubutiker där. Vad det betyder för vilken strategi staden skall ha för området – och andra liknande områden – är förstås en politisk fråga. Men det går att konstatera att ett uttryck från den förvaltningsövergripande workshopen är en viktig tanke för det fortsatta arbetet – att om inte hitta "progressiva bevarandemöjligheter, så istället progressiva *utvecklingsmöjligheter*. Samstämmigheten är monumental vad gäller områdets kvaliteter – vad som nu fordras en är lika väl grundad strategi för hur man agerar från kommunens håll i Långgatorna.

Med utgångspunkt i det genomförda arbetet kan några punkter ställas upp som riktninggivare för det fortsatta detaljplanearbetet:

- Små förändringar i sammansättningen av området kan skapa stora problem avseende den urbana karaktären!
- I Långgatorna möts flera politiska målsättningar - *bostadsbyggande, mötesplatser, barnperspektiv* – vilket av dessa som skall vara i fokus för den här utvecklingen behöver diskuteras.
- Den småskaliga näringsverksamheten är centralt för områdets karaktär och utveckling. Ett eller flera möten med ADA/BRG aktörer är viktigt för att kunskapen om förutsättningarna för småskalig kreativ näringsverksamhet präglar den fortsatta processen.
- Ovanstående är nära förbundet med tillgänglighet till bra och billigare lokaler. Vilken roll kan HIGAB spela för möjligheten att säkerställa sådana förutsättningar för ett långsiktigt omhändertagande av miljöerna i Långgatorna?
- En eller ett par mer tydliga cykelparkeringar behövs i området
- En eller flera återvinningsstationer behövs i området för att försörja de småskaliga och i flera fall miljömedvetna verksamheter som präglar området

Andra Långgatan är den aktiva delen, kanske, och Tredje Långgatan är ett andningshål. Men Första Långgatan... det har jag ingen relation till.

Det känns som om många inte ser Första Långgatan som en del av området, men snarare om man rör sig söderut, till Prinsgatan och däråt, det finns lite mer innehåll där som liknar Långgatorna.

Folk bränner mycket pengar på Andra Långgatan faktiskt!

Det sätter igång något i byggherrarnas eller fastighetsägarnas ögon så fort vi säger att vi ska börja jobba med det här. Det finns väldigt mycket starka krafter. Vi vill försöka hitta en gyllene medelväg.

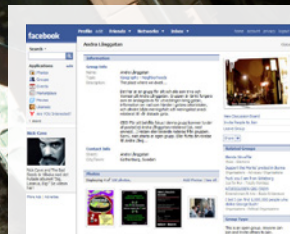
Det här ligger mitt emellan det civiliserade och utkanten. Vi som är här vill inte att det ska vara helt perfekt här.

NÄRINGSIDKARNA

Jag tror att det lever kvar i många att det ändå var en ganska läskig gata förr i tiden. Men idag har ju porren sin lilla plats i sammanhanget, det är ingen "snusk-gubbestämpel" på det längre.

Jag är lite peppad av att Järntorget är ett nytt centrum, att det flyttas mer hit. Att folk som skall in och handla på lördagar åker hit också och inte bara in till Femman. Jag gillar det som håller på att hända, även med Rosenlund och Esperantoplatsen.

Att fortsätta snacka med varandra, det tror jag absolut på, men i vilken form får vi väl se. Men vi har ju startat en blogg nu också, det är något vi jobbar vidare med.

Det hade varit ett schysst ställningstagande för hela området [att ha återvinning] om det kunde införas. Som det är nu så får vi inte slänga återvinningssoporna, det är bara vanliga hushållssopor som man får slänga.

Vissa av oss arbetar lite ideellt, men det finns också flera av oss som anställer rätt mycket folk. Det finns säkert en bild av att det här är ett område där många går på bidrag. När jag var på banken inför att jag skulle öppna här, skrattade de bara åt mig.

SAMMANFATTNING & NYCKELFRÅGOR:

Ur ett näringslivsperspektiv är möjligheterna att samverka viktiga, men också möjligheterna att verka. Det är inte avgörande med en låg hyra, men karaktären i området bygger mycket på utrymmet att tillsammans med andra liknanade verksamheter prova sig fram för att kunna bygga fungerande företag och kreativa verksamheter.

- Hyreskostnader är inte viktigast
- Man bryr sig nåt oerhört om sin miljö
- Man vill kunna ha det som det är: att kunna våga och testa
- Återvinning är ett problem för flera näringsidkare
- Trottoarerna – väl smala på vissa ställen
- Dubbelrikta cykeltrafiken på Andra Långgatan

Göteborgs
Stad

ORADAR
ARKITEKTUR PLANERING LANDSKAP

FASTIGHETSÄGARE

Det känns som om det är ett väldigt populärt område nu, det är väldigt urbant. Det känns som om Linné börjar sträcka sig ner här åt, det här är nästa område, det finns mycket... men det finns nog mycket att göra om man vill. Men samtidigt handlar det om att behålla den där särpräglade miljön.

Det rör sig om 1000-1500 kr/kvm för de lokaler vi hyr ut. Du ser det väldigt tydligt att det händer saker i området. Det ringer mycket mer nu, det gör det. Det är finkulturen som vill in nu, men de betalar inte 2000 kr/kvm, men jag gillar ju att ha de verksamheterna.

Det viktigaste är att behålla karaktären på området, sedan vilka butikerna är... men jag tror det är svårt att hitta de där 800-kronorsverksamheterna...

De som bor på Tredje Långgatan trivs där, det är lugnt och skönt där, va. Som det är nu får vi inte bygga på vindarna här, kan man ändra på det i detaljplanearbetet?

Det finns ju vindarna också.

Det är väl skillnad på porr och porr, en del är ju välskötta butiker. Skall det inte finnas någon porr i Göteborg? Jag tycker inte att det drar så mycket skumt?

Att det skrivits om Långgatorna i utländska medier, har nog med detta att göra.

Idag är det ett lågbudgetområde, så det där kommer väl betyda att det blir dyrare, att hyrorna stiger, va.

Områdets charm som den är idag kommer att flytta på sig.

Läget i staden, det är svårt att hålla hyrorna nere på den nivån som är, det går inte.

Man ser ju många hyresgäster som inte har bil. Det är ju otroligt nära.

Jag tycker att man bör ställa frågan om detta med att subventionera de kreativa klustrena – om man vill ha dessa saker kvar kanske kommunen behöver tänka till mer om hur man vill ha det och hur man kan göra.

Som fastighetsägare kan man ju styra en hel del.

Egentligen är det väl bara bostäder som är kommersiellt gångbart.

Vi i vår BRF var rörande överens om att den speciella karaktären i området är något vi uppskattar och som vi inte vill förändra särskilt mycket. Det kan vara lite skräpigt ibland, det är det särskilt på helgerna.

Det blir mer och mer barnfamiljer här och det finns inte mycket lekplatser. Det är mycket asfalt på gårdarna, och det är mycket barn.

Hur man än vrider och vänder på det så saknas det i sitt område.

Vi har faktiskt skissat på det med park på taken, men hur kommer man då dit? Hiss? Spiraltrappor? Det blir inte så genomförbart.

Vi har skissat på en liten passage igenom iallafall med ett litet torg.

Göteborgs
Stad

ORADAR
ARKITEKTUR PLANERING LANDSKAP

SAMMANFATTNING & NYCKELFRÅGOR:

Vad fastighetsägarna beträffar uttrycks inte mycket hopp för framtiden för områdets karaktär. De kan inte ta ansvar över densamma genom t.ex. frysta hyror. Istället funderar de på om kommunen skall ta sitt ansvar - alla månader annars om området väldigt mycket.

- Parkering
- Vindar
- Förtätning
- Mer komersiell användning - rotation i området
- Stötta de kreativa klustrena?

FÖRVALTNINGSGEMENSAMMA

Det är ett område med väldigt få parker och naturupplevelser. Vi har den här lekplatsen som vi rustade upp för 10 år sen, men den är redan rätt sliten, så den skall vi rusta upp igen.

Vi har ju resonerat kring hur man kan få in en liten fickpark eller så, men scenariot att alla de här skulle fortsätta vara park har nog inte varit aktuellt.

Vad det gäller parker och så, så tycker jag att den här är lite underutnyttjad i ytor egentligen, och som kommunen bör ha rådighet över, som skulle kunna vara ett fantastiskt tillskott i det här sammanhanget.

Det finns ju politiska mål om mötesplatser i staden också. Det är inte bara att bygga bostäder som är ett mål, även om det är ett väldigt litet mål.

För Vasastan har vi gjort detaljplan i syfte att bevara, och på Magasinsgatan också.

Skulle man kunna tänka sig att man såg det på samma sätt här? Att visserligen skulle man kunna tänka sig att bygga nåt jättehögt och stort här, men det är viktigare med helheten, och med en park.

Det hela är ju ett område inom bevararprogrammet, och det gränsar till riksintresset kulturmiljövård.

Det finns ju inte nåt motsvarande, där blandningen är så stor och det är så tätt, för här är det ju hög täthet.

Det ligger ju väldigt strategiskt. Då vill man ju få ut det mesta och bästa av det hela. Men exakt vad det är lämnar vi nu.

De attraherar varandra. Unga människor som är här och hänger som det sprids en slags vibb kring, de attraherar unga människor från andra delar utav världen.

Turisterna finns ju, de unga människorna från hela världen. De landar ju också här.

Man kanske kan vända på det, gör vi nånting här som försämrar situationen?

Politikens handlingsrum är att här i det här området bestämmer man sig för att antingen göra nya detaljplaner, eller för att inte göra nånting, och det var det man gjorde 2007.

Antingen plan eller låta det vara, det är de två alternativen jag ser. Så fort vi lägger oss i, då händer det grejer, vare sig vi vill det eller inte.

Gör ingenting tills vi har hittat progressiva bevarandemöjligheter.

Vi har tänkt att prova det, att ha tvingande bestämmelser om verksamheter i bottenvåningen, för vi tycker att det är viktigt.

Om man tänker sig att det här blir en pilot för resten, om man då tillåter en massa bebyggelse på gården så har vi ju liksom satt en nivå för de övriga kvarteren också. Det är svårt att säga nej, alla andra får inte göra det utan det är bara här man får göra det.

Då tycker jag att ruffigheten är värdefull nog att ha kvar och att alla områden i stan behöver inte vara lika varandra. Att man har en egen identitet som man försöker behålla kvar.

Identiteten är ju det som är bärande här, och det handlar så mycket om just livet på gatan.

Det är ju en blandstad, det är lite unikt, här är verkligen essensen av det, det är boende och det är tätt.

Källfelts äger den här fastigheten idag. De har hyresrätter, och deras vilja är att bygga fler hyresrätter. Och de tänker väldigt långsiktigt.

Jag tycker inte att man ska släppa den detaljpanelagda parken. Till exempel i Berlin Hackescher Höfe finns det små platser man kan besöka med uteserveringar och småbutiker.

SAMMANFATTNING & NYCKELFRÅGOR:

Under denna workshop diskuterades kommunens möjligheter att ta ansvar över områdets karaktär. Men det var svårt att prata om bevarande av något icke-fysiskt. Lättare istället att prata om avsaknad av grönytor och utrymmen för den växande skaran barn. Långgatorna är ett område i vilket många politiska målsättningar möts.

- Park-behov
- Barntätt
- Tvingande planbestämmelser?
- Göra ingenting?

Göteborgs
Stad

ORADAR
ARKITEKTUR PLANERING LANDSKAP

POLITIKER

Det är tydligt att det är nånting som är alldeles speciellt med det här området, och att det är nånting som alla verkar ha svårt att sätta fingret på.

Min upplevelse är att det är mycket pubar, mycket studenter som går på de här pubarna, lite alternativt så, med alternativa butiker.

Vi tycker att det är en väldigt speciell identitet i området som man gärna vill bevara.

Om man får en innergård så får man ju något nytt som inte finns någon annan stans, helt plötsligt.

Man kan tänka sig lite olika inriktning på olika gator.

Hur kan man bevara de här lite billigare hyrorna som finns i området, samtidigt som man rustar upp det? Det är ju en väldigt svår balansgång.

För mig är det väl ett klassiskt exempel på gentrifiering liksom. Att ett kvarter ganska snabbt kan ändra inriktning.

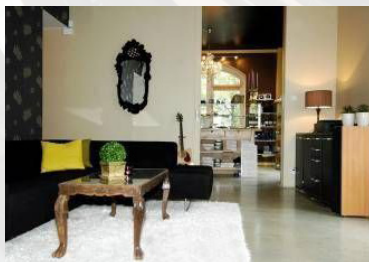
Vi har nog inte pratat om det så mycket politiskt, så. Det närmaste jag kan komma på att jag har tagit upp är det här med att det är ganska trångt på den här gatan. Borde man inte få bort biltrafiken och så? Men när sa att det kan vi inte göra, för då försvinner porrklubbarna, och då stiger hyrespriserna, och då försvinner alla andra ställen som kräver låga hyror.

Det kanske inte är hela världen att de små skumma ställena försvann från Haga och dök upp på Andra Långgatan 30 år senare. Och sen kanske de dyker upp i vad vet jag, Gamlestan eller Ringön. Det kanske inte gör nåt.

Du kan ju göra en plan också, att i det hörnet vill vi inte ha bostäder, där ska det vara verksamheter, och då har du ju i nån mening skyddat dig mot det, men man vill inte skriva in det i en plan innan man har försäkrat sig om att det kommer att fungera.

Ibland kanske man ska välja att förlora nåt också, för att man vinner nåt bättre i längden.

Vi pratade också om varianten att det kunde vara bokaler, alltså både bostad och lokal.

Jag hade ingen aning om att det var ett snickeri, jag trodde att det var ett fallfärdigt ruckel som höll på att falla ihop av sig självt.

På det sättet kan till exempel småskalig verksamhet, småskalig fastighetsfördelning faktiskt vara värden. Eller är det snarare medel för något värde? För det är ju ändå nåt väldigt konkret, men som ändå kan anses vara värden.

Tänker vi oss att det här ska mynna ut i nån slags spelregler, då ska det vara beständigt över tid också.

SAMMANFATTNING & NYCKELFRÅGOR:

Politiken pratar om Långgatorna som de allra flesta andra: det är ett område att tycka mycket om. Kring det finns inga politiska stridslinjer. Men inte heller någon tydlig strategi för hur området fortsatt kan vara viktigt för såväl ett lokalt och kreativt näringsliv som för besökare.

- Vad finns, vad förändras?
- Mer än Andra Långgatan
- Gentrifiering

Göteborgs
Stad

ORADAR
ARKITEKTUR PLANERING LANDSKAP

BOENDE OCH BESÖKARE

Masthuggstorget. Veldig stor yta men används inte idag. Kan man göra det till en levande plats med barnfokus?

Masthuggstorget är för öppet och man känner sig utsatt. På torget kan man gärna bygga något café eller liknande. Skulle vara bra med aktiviteter för barn där.

Starta en företagarförening – som i Haga – för att lyckas bevara mångfalden och de små företagen.

Arbetsplatserna behöver vara kvar, det är viktigt för att skapa liv och rörelser!

En blandning. Andra Långgatan är för ungdomar och Tredje och Fjärde lite lugnare.

Grönytor till exempel på gårdarna och runt Första Långgatan.

Första Långgatan skulle behövas gestaltas bättre och upplevs som otrygg. Borde vara mer grönt.

Grönska saknas – små gröna lungor för att ta lunch eller paus på. Mer bänkar!

Spännande: här finns livet. Människor trivs och känner sig hemma.

Man kan gå ut precis som man är.

Området är levande och får inte bli en kuliss.

Öppna upp gårdarna, ordna fler arrangemang.

Viktigt med sociala relationer i området, att skapa grannsamja och vi-känsla.

Äldreboende behövs, vi vill vara kvar i området även när vi blir gamla!

Barnvänliga platser. Det finns många aktiviteter för barn (t.ex. genom biblioteket) men inte så många plaster utomhus som är lämpliga för barn.

Övergång mellan stad och bostadsområde – en brännpunkt.

Trygghet inom området, folkliv skapar trygghet.

Mångfalden i området är det viktigaste. Alla olika människor, verksamheter – både lugn och bus samsas.

Det är väldigt komplett idag, faran är att det unika utbudet försvinner.

SAMMANFATTNING & NYCKELFRÅGOR:

Boende och besökare har i allmänhet en positiv uppfattning av området, och tycker att det finns många värden att bygga vidare på. Dock finns mycket att kvar utveckla, som till exempel att göra Masthuggstorget mer attraktivt, och skapa grönområden och platser för barn.

- Mer plats för barn behövs
- Fler grönområden
- Blandningen i området gör det attraktivt
- Olika slags verksamheter gör staden levande

Göteborgs
Stad

ORADAR
ARKITEKTUR PLANERING LANDSKAP